

dr. Varju Imre atya (1932–2025) protonotárius,
kanonok és címzetes esperes,

„aki egész életében boldog akart lenni.”

Jelmondata: „Itt Mária épít, mi csak segítünk neki.”

(Szent II. János Páltól)

Született Endrődön, 1932. november 26., szentelték Vácott, 1956. június 17., inkardinálva a főegyházmegyébe 1993. Hitoktató Pécelen 1957, szabadságvesztés 1957–59, káplán-hitoktató Kiskunhalason 1959–62, Bp.-Újpest-Megyeren 1962–64, Bp.-Soroksár főplébánián 1964–67, Bp.-Rákospalota főplébánián 1967, plébános Borsosberényben 1968–78, Bp.-Pestszentlőrinc főplébánián 1978–2003, Budavári Nagyboldogasszony plébánián 2003–2010, Főegyházmegyei vagyongazdálkodó ebben az időszakban.

Nyugállományban 2010. augusztus 1-től, egyben a Főplébánia kisegítő lelkesze.

Kitüntetései:

Szent Gellért-díj II. fokozat (1997)

Szent Gellért-díj I. fokozat (2003)

Magyar Érdemrend tisztikeresztje 2016.

Emberi Méltóságért díj (2016)

Budapest XVIII. kerületének (Pestszentlőrinc-Pestszentimre) díszpolgára (2017)

Huszonöt éven át volt plébános Pestszentlőrincen, ahol meghatározó közösség-szervező és építő munkát végzett.

Első komolyabb gazdasági tevékenysége (1979-től) a régi temető eladhatóvá tétele (mely a plébánia tulajdona volt,) volt (exhumálások szervezése, lebonyolítása). Jelenleg ez a terület a "Lőrinc Center" parkolóstul, mindenestől. Ennek az árbevételéből lehetett felújítani, újrifesteni a templombelsőt, fedezni a plébánia fűtőkorszerűsítését. A Jézus szíve nővérek befogadaskor (1992) és 400 m² ingatlan területet adott át részükre az itteni rendházuk kialakításához.

Visszaszerezte a Kultúrház egyik felét a közösségi alkalmak számára.

Megindult a katolikus óvoda és a katolikus általános iskola is (1994). Ebben nagy segítségére volt dr. Molnár Gábor, aki a jogi háttérrel biztosította. Megalakult a Krisztus és Mária Segítségére

Alapítvány (1997) a rászorulóknak segítségére. Kétszáz személynek ingyen konyhát szervezett. Zarándokutakat Máriaremetére, Fatimába, Lourdes-ba, a Szentföldre. Az első Csíksomlyói passió előadása a hívekkel 1998-ban. Ugyanezen évben kezdődött az első Szentlélek szeminárium is.

A liturgiák komoly, méltóságteljes megtartása mellett jelentős zenei események zajlottak mind a komolyzene, mind a keresztény könnyűzene felkarolásának terén. A komolyzenei élet fellendülésében nagy szerepet játszott Komáromi Attila karnagy-kantor. Színvonalas művészeket hívott meg különböző alkalmakkor, történelmi előadásoknak adott otthont. (Darvas Iván, Bessenyei Ferenc, Bózsöny Ferenc, Kecskés együttes, orgonaművészek, Dümmerth Dezső történész, hogy csak néhányat említsünk). Az újonnan szerveződő cserkészmozgalom is a plébániáról indult 1991-ben, Kovács István vezetésével.

Mindezek mellett a hívő közösség is folyamatosan gyarapodott, élénk, pezsgő élet alakult a templom körül. Növekedett az elsőáldozók, bérnőközők, felnőtt keresztrejelésre várók száma is a Jézus Szíve nővérek áldásos tevékenységének is köszönhetően.

A nővérek mellett Imre atya káplánjának, Gáver Henriknek is nagy része volt a lelkiélet fellendülésében.

Vasmisét még plébániánkon tartotta sok paptestvére és hívők százai között 2021-ben a Főplébánián.

Aztán 2025. június 13-án visszaadta hűségét, gazdag lelkét a Teremtőnek.